

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

11 mai 2021

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi relative à l'assurance
obligatoire soins de santé et indemnités,
coordonnée le 14 juillet 1994, en ce qui
concerne l'affichage des tarifs par
les dispensateurs de soins**

AMENDEMENTS

*Voir:*Doc 55 **0346/ (S.E. 2019):**001: Proposition de loi de Mme Jiroflée et M. Bertels.
002: Amendements.BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

11 mei 2021

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet betreffende de
verplichte verzekering voor geneeskundige
verzorging en uitkeringen gecoördineerd
op 14 juli 1994, wat het afficheren van de
tarieven door zorgverstrekkers betreft**

AMENDEMENTEN

*Zie:*Doc 55 **0346/ (B.Z. 2019):**001: Wetsvoorstel van mevrouw Jiroflée en de heer Bertels.
002: Amendementen.

04591

N° 3 DE MME MERCKX

Art. 2

Insérer un 4° rédigé comme suit:

“4° il est inséré, avant l’alinéa 8, qui formera l’alinéa 9, un nouvel alinéa 8 rédigé comme suit:

“Tous les dispensateurs de soins sont tenus d’informer clairement et de manière accessible les bénéficiaires de l’application ou non du régime du tiers payant pour l’ensemble des prestations médicales de première ligne visées à l’article 34, 1°.”

JUSTIFICATION

Il est essentiel de garantir la sécurité tarifaire et la transparence aux patients, afin de permettre au plus grand nombre de se soigner. L’aspect financier des soins en eux-mêmes va aussi de pair avec l’aspect de la sécurité tarifaire. Les auditions organisées en commission de la Santé publique sur la proposition de loi “instaurant la gratuité des consultations chez le médecin généraliste” ont montré à quel point l’accès aux soins de santé est très inégal dans notre pays. En effet, de plus en plus de patients reportent des soins pour des raisons financières. Or, lorsque nous sommes malades, nous devrions avant tout penser à nous soigner avant de penser à notre portefeuille. Les soins en eux-mêmes doivent dès lors aussi être accessibles. Il faut non seulement renforcer la transparence des prix des prestations de soins, mais également faire en sorte que ces soins soient financièrement abordables pour tous. L’avis du Réseau Belge de Lutte contre la pauvreté (BAPN) est très explicite à cet égard: “tant que l’application généralisée du régime du tiers payant ne sera pas devenue un fait sur le terrain pour l’ensemble des prestations médicales de première ligne, et dès lors que le conventionnement n’est pas obligatoire, nous proposons d’obliger l’ensemble des prestataires de soins à informer les patients s’ils appliquent ou non le régime du tiers payant.” Le présent amendement donne suite à la proposition du Réseau Belge de Lutte contre la pauvreté (BAPN).

Sofie MERCKX (PVDA-PTB)

Nr. 3 VAN MEVROUW MERCKX

Art. 2

Een bepaling onder 4° invoegen, luidende:

“4° voor het achtste lid, dat het negende lid wordt, wordt een achtste lid ingevoegd, luidende:

“Alle zorgverleners zijn verplicht om de rechthebbenden duidelijk en op toegankelijke wijze te informeren over het wel dan niet toepassen van de derdebetalersregeling voor alle geneeskundige verstrekkingen in de eerste lijn, zoals vermeld in artikel 34, punt 1°.”

VERANTWOORDING

Tariefzekerheid en transparantie voor de patiënt zijn van essentieel belang om de gezondheidszorg zo toegankelijk mogelijk te maken voor iedereen. Hand in hand met het aspect van tariefzekerheid gaat ook het financiële aspect van de zorg zelf. Uit de hoorzittingen in de commissie Gezondheid over het wetsvoorstel “Zonder geld naar de huisarts” blijkt hoe de toegang tot de gezondheidszorg in ons land erg ongelijk is. Steeds meer patiënten stellen zorg uit wegens financiële redenen. Als je ziek bent, moet de eerste zorg jezelf zijn, niet je portefeuille. De zorg zelf moet dus ook toegankelijk zijn. Het is niet alleen zaak om de prijzen van de zorgverstrekkingen transparant te maken, het is ook zaak om die zorg betaalbaar te maken voor iedereen. Het advies van het *Belgian Anti Poverty Network* leest zeer duidelijk: “zolang de veralgemening van de derdebetalersregeling voor alle geneeskundige verstrekkingen in de eerste lijn geen realiteit is op het terrein, en aangezien conventionering niet verplicht is, stellen wij voor om alle zorgverleners te verplichten om de patiënten te informeren over hun al dan niet toepassen van de derdebetalersregeling”. Dit amendement komt tegemoet aan het voorstel van het *Belgian Anti Poverty Network*.

N° 4 DE MME DEPOORTER

Art. 2

Dans le 3°, remplacer les deux alinéas proposés par l'alinéa suivant:

“L’INAMI informe chaque dispensateur de soins des prestations courantes visées à l’alinéa 6, sur proposition des associations professionnelles concernées.

Les modalités concrètes de l’affichage visé à l’alinéa 8 et les différents modes et/ou localisations possibles de l’affichage peuvent être précisés par les associations professionnelles concernées des dispensateurs de soins, mais cet affichage doit en tout cas toujours être réalisé de manière claire, accessible et lisible pour les patients. Il peut être opté pour le modèle d’affiche mis à disposition par l’INAMI, pour autant que l’association professionnelle concernée l’autorise.”

JUSTIFICATION

L'article 2 de la proposition de loi doit également laisser aux dispensateurs de soins et à leurs associations professionnelles le soin de décider des modalités concrètes de l’affichage (site web, affiche physique, écran numérique, etc.). Il n’est pas nécessaire de fixer en détail le mode d’affichage dans la loi (vu la rapidité de l’évolution technologique), pour autant que cela soit fait de manière claire, accessible et lisible pour les patients.

Il est également préférable de laisser aux différentes associations professionnelles concernées, qui sont en fin de compte les mieux placées pour ce faire, le soin de décider ce qui doit être exactement affiché et quelles sont les prestations courantes.

En effet, il est important de noter qu’il n’existe pas de liste exhaustive de traitements pour beaucoup de choses, car cela dépend souvent du patient et de la maladie. Ce n’est jamais une science exacte. En chirurgie surtout, le matériel et l’équipement utilisés peuvent varier en fonction de la situation et ne peuvent parfois être estimés que de manière per-opératoire.

Nr. 4 VAN MEVROUW DEPOORTER

Art. 2

In de bepaling onder 3°, de twee voorgestelde leden vervangen door het volgende lid:

“Het RIZIV deelt aan elke zorgverstrekker mee welke de gangbare verstrekkingen zijn, bedoeld in het zesde lid, op voorstel van de betrokken beroepsverenigingen.

De verdere concrete invulling van de affichering bedoeld in het achtste lid en de mogelijke manieren en/of plaatsen van affichering kunnen door de betrokken beroepsverenigingen van de zorgverleners nader worden bepaald, maar dienen in ieder geval steeds op een voor de patiënten duidelijke, toegankelijke en leesbare manier te gebeuren. Er kan geopteerd worden voor het patiëntvriendelijk affichemodel dat ter beschikking gesteld wordt door het RIZIV, voor zover toegestaan door de betrokken beroepsvereniging.”

VERANTWOORDING

Artikel 2 van het wetsvoorstel dient ook ruimte te laten aan de zorgverstrekkers en hun beroepsverenigingen om zelf na te denken over de manieren waarop de affichering concreet kan gebeuren (website, fysieke affiche, digitaal scherm, ...). Het is niet noodzakelijk om de wijze van affichering omstandig vast te leggen in de wet (gelet ook op de technologische ontwikkelingen die elkaar opvolgen in een snel tempo) zolang dit voor de patiënten maar op een duidelijke, toegankelijke en leesbare manier gebeurt.

Ook kan de verdere invulling van wat er nu juist moet worden geafficheerd en wat nu juist de gangbare verstrekkingen zijn, best worden overgelaten aan de verschillende betrokken beroepsverenigingen, die hiervoor tenslotte het beste geplaatst zijn.

Het is immers belangrijk te vermelden dat er geen exhaustieve lijst van behandelingen bestaat voor vele zaken, want een en ander is vaak afhankelijk van de patiënt en de aandoening. Dit is nooit exacte wetenschap. Vooral bij ingrepen kan het gebruikte materiaal en apparatuur verschillen naargelang de situatie en kan dit soms pas peroperatief worden ingeschat.

La loi ne doit fixer qu'un cadre général minimum. Nous pourrions ainsi préserver un système viable et flexible, laissant une marge de personnalisation.

De wet moet alleen een algemeen minimumkader bepalen. Zo kan een werk- en wendbaar systeem worden gevrijwaard, met ruimte voor maatwerk.

Kathleen DEPOORTER (N-VA)

N° 5 DE M. CREYELMAN ET MME SNEPPE

(sous-amendement à l'amendement n° 2)

Art. 4**Remplacer les mots “1er janvier 2021” par les mots “1er janvier 2022”.****Nr. 5 VAN DE HEER CREYELMAN EN MEVROUW SNEPPE**

(subamendement op amendement nr. 2)

Art. 4**De woorden “1 januari 2021” vervangen door de woorden “1 januari 2022”.**Steven CREYELMAN (VB)
Dominiek SNEPPE (VB)